

Pavel Němec

Klaun

-

Osoby a obsazení:

Královna

Klaun

Panoš

Šašek

Hlas

Kontakty na autora:

Pavel Němec

Jiráskova 647

256 01 Benešov

tel. 731 575 072

E-mail: nemec.pavel@seznam.cz

OBRAZ 1

(Náhle se rozsvítí dva bodáky, které nasvítí královnu, sedící na trůně v centru jeviště a na menší stoličce sedícího klauna. Přes stoličku je přehoz, který barevně a materiálově ladí s klaunovým kostýmem. Klaun je zkřivený nemocí (hrb), smutný, vyhaslý, nehybný. Dlouho se nic neděje.)

(Ozvou se fanfáry.)

Hlas Jeho Excellence Ichor první, z boží milosti král, byl nucen změnit směr své cesty a místo odpočinku na svém hradě spěchá bránit západní hranice naší říše. Bůh žehnej jeho svatému poslání!!

(Světlo pomalu dosvítí celé hlediště, dlouho se nic neděje.)

Královna (Ostre.) Šašku!

Klaun (Ostre divákovi v první řadě.) Šašku! (Vstane, přejde do pravého portálu, dobrácky „septem“ divákovi.) Královna tě volá.

Královna Šašku!! Ty neslyšíš?!

Klaun (Stejnému divákovi stejně ostře.) Šašku!! Ty neslyšíš? („Septem.“) No neblbni, ta když se naštvete... (Chvíli čeká, potom pokrčí rameny.) Jak chceš. (Ke královně.) Neslyší, paní.

Královna (Vstane a pomalu jde ke klaunovi.)

Klaun (Zbystří, stejnému divákovi.) Vidiš? Já jsem ti to říkal.

Královna (Dojde až ke klaunovi, v ruce má rákosku, zkouší její pružnost.)

Klaun Já jsem mu to říkal paní. (Obrací se na diváky.) Že jsem mu to říkal? Musíte mi dosvědčit...

Královna (Švihne rákoskou, která zasviští do prázdna.)

Klaun (Zarazí se uprostřed slova.) Taky jsem mu říkal, paní, že když se naštvete...

Královna (Rákoska znovu zasviští, tentokrát však dopadne na Klaunův hrb.)

Klaun Au! (Vyčítavě „svému“ divákovi.) Vidiš, co děláš? Její Excellence se teď zlobí! Zlobí se na tebe, ŠAŠKU, a odnesu to já – KLAUN.

Královna Nebavíš mě, KLAUNE.

Klaun Z toho si nic nedělejte, paní, já se zrovna teď taky moc nebavím.

Královna Ale já tě mám proto, abys mě bavil!! (Napřáhne rákosku.)

Klaun (Rychle.) No tak jo. Přesvědčila jste mě.

(Klaun odběhne za scénu a hned se vrací s talířem rotujícím na dlouhé hůlce. Chodí s ní po jevišti, občas to vypadá, že mu talíř spadne – například když jím rotuje nad hlavami diváků. Královna se blíží ke klaunovi. Ten strne a čeká, co se bude dít, jen nepřestává točit talíř. Královna svou rákoskou udeří do klaunovy hůlky, jemu se však podaří talíř na ní ubalancovat. Nový úder a zase talíř nespadne. Následuje úder do hrbu.)

- Klaun Au!! (Podrbe se na hrbu hůlkou. Talíř je na hůlce připevněn, takže ani teď nespadne. Klaun si uvědomí, že prozradil svůj trik a honem začne talíř točit znovu nad hlavou a předvádí, jak těžké je udržet ho tam.)
- Královna Klaune, to byl jen trik!
- Klaun Ano, paní. Ale pěkný trik!
- Královna Podvádíš!!!
- Klaun Je to moje zaměstnání, paní.
- Královna Nebavíš mě.
- Klaun Já vím. To už jste říkala.
- Královna A jsi drzý!!!
- Klaun Je to moje zaměstnání, paní.
- Královna (Napřáhne rákosku.)
- Klaun Já vím. To už jsem říkal.
- Královna Stárneš, klaune. (Rákosku spustí a jde si sednout.)
- Klaun Všichni stárneme. (Divákovi.) Vid', šašku?
- Královna (Zastaví se zády ke klaunovi. Ten s obavami čeká, co se bude dít.) Já ne!!
- Klaun Vy ne, paní!! - Vy ovšem nejste jako všichni.
- Královna (Pokračuje ke trůnu.) Za tohle bych tě měla dát popravit.
- Klaun Vaše oblíbená zábava.
- Královna Mám ráda upřímnost! A přitom mi všichni lžou.
- Klaun Bojí se vás.
- Královna Ani od tebe se jí nikdy nedočkám. Ale na popravišti je každý tak opravdový... Fascinuje mě to. (Pauza.) Proč nic neříkáš?
- Klaun Taký se vás bojím.
- Královna Tebe popravit nedám. Šaškoval bys i s oprátkou na krku. Nudil bys mě!

Klaun (Dlouze se na Královnu dívá.)

Královna Ted' si v duchu říkáš, že jsem šílená.

Klaun Ne.

Královna Jistě! Jsi tak ohleduplný! Říkáš si, že jsem nemocná!! Mám pravdu?

Klaun Vy přece vždycky máte pravdu, paní.

Královna Jak se jmenuje moje... nemoc? A dobře zvaž svá slova!!

Klaun Samota. (Dlouhá pauza.)

Královna Sundej si hrb.

Klaun (Pomalu odepne hrb a narovná se.)

Královna (Královna se blíží ke klaunovi a napřáhne rákosku proti klaunovu obličej, ten pevně zavře oči a čeká ránu. Místo rány mu královna rákoskou sundá z hlavy kapuci a pohladí ho, rovněž rákoskou, po tváři. Téměř prosebně.) Nechtěl bys... mou nemoc... vyléčit?

Klaun (Stojí bez pohnutí, neodpovídá, pouze otevře oči, dlouhá pauza.)

Královna Zbabělče.

Klaun (Neunese její pohled a sklopí hlavu.)

Královna (Zvedne mu rákoskou hlavu a dlouze se dívá do jeho očí.)

Královna Zbabělče!!!

Klaun (Znovu pouze sklopí hlavu.)

Královna (Odvrátí se.) Asi mi není pomoci. (Odchází od něj.)

Klaun Měla byste si pořídit panoše, paní. Kdybyste měla vedle sebe někoho mladého, čistého, život by se vám rozjasnil.

Královna Jak stárneš, klaune, opouští tě i smysl pro humor.

Klaun Myslím to vážně.

Královna Vážně? Takže Ichorovi pošlu posla se vzkazem: „Protože jsi opět změnil směr své cesty a tvé kroky se vzdalují od našeho hradu, pořídila jsem si mladého panoše. Můj život se teď rozjasní! Bůh tě provázej!“

Klaun Váš panoš, paní, by mohla být mladá dívka.

Královna Panoš – dívka? To je přece nesmysl!

Klaun Ano, dívka! Až se jeho Excellence Ichor první vrátí z vítězné bitvy, bude tím jistě trochu překvapen, ale pak se tomu společně zasmějeme.

Královna Panoš – dívka... (Chvíli přemýšlí) Vlastně proč ne? Zaříd' to! (Odchází.)

OBRAZ 2

Klaun (V pravém portále si obléká hrb a mluví se "svým" divákem.)
Nechceš si to se mnou vyměnit?

----- Varianta 1 -----

Divák Chci (Docela jo), (Tak dobře) atp.

Klaun Neblbni, já jsem tě jen tak zkoušel!!!

----- Varianta 2 -----

Divák Nechci. (Ani ne.), (V žádném případě!), (žádná odpověď), atp.

Klaun Ani se ti nedivím, kamaráde. Není o co stát.

Klaun Snadno bys mohl skončit na šibenici. Královna má popravy ráda. K smrti ráda! Slyšels, proč mě nedá popravit? Jen proto, že moje poprava by ji nudila!!! (Vrací se ke své stoličce a usedá na ni. Světlo „sjedě“, zůstává jen štych na Klauna.)

Sloužil jsem už jejímu otci. Byli jsme tehdy oba mladí, bezstarostní

(Ozve se Královnin veselý hlas.)

Královna Klaune! Klaune!! Tak klaune, kde jsi?

Klaun Stojím při vás, princezno. Vlastně sedím.

Královna Klaune, mám dobrou zprávu!

Klaun Dobrou zprávu pro vás nebo pro mě, princezno?

Královna Tatínek mi slíbil, že si mohu s sebou z otcovského domu vzít co je mi milé a co mi bude připomínat domov!

Klaun Špatná zpráva, princezno. Celou zahradu nemůžete odstěhovat.

Královna Vezmu si tebe! Půjdeš se mnou!

Klaun Šel jsem s ní tehdy rád. Byli jsme mladí, veselí, smála se mým vtipům, ...
Už je to dvacet let.

Panoš A kdy uvidím krále? (Jeviště se dosvítí a v levém portále na zemi sedí panoš.)

Klaun Nevím. Sám jsem ho viděl jen jednou. Před dvaceti lety. Na svatbě. Hned druhý den ráno odjel do bitvy.

Panoš Padl?

Klaun Nepadl! Slavně vyhrál!!! – A rovnou jel do nové bitvy. Tady na hradě se ani neobjevil. A pak do další a do další...

Panoš A dál?

Klaun Nic. Deset let svou říši rozšiřoval, podmaňoval si nová a nová území. Tím si znepřátelil všechny okolní země a tak se teď stále jen brání vpádům nepřátel, kteří si chtějí vzít to, co jim kdysi patřilo. Celých dvacet let jen a jen válčí.

Panoš A královna?

Klaun Je sama.

Panoš Celou tu dobu?!

Klaun Ano.

Panoš Dvacet let samoty. To musí být hrozné.

Klaun (Zbystří, potom rychle vstává.) Ticho! Královna přichází. (Vstane i panoš.)

Královna (Vejde, zastaví se a dívá se na panoše.)

Klaun Váš panoš, paní.

Panoš Vaše Excellence... (Ukloní se a čeká.)

Královna Jak se jmenuješ?

Panoš Kateřina, vaše Excellence.

Královna Kateřina... Budu ti říkat panoš.

Panoš Jak si přejete, vaše Excellence.

Královna Co umíš? Předpokládám, že šerm a lukostřelba nebudou patřit ke tvým přednostem.

Panoš Rozumím květinám, vaše Excellence.

Královna (Klaunovi.) Slíbil jsi panoše! Zahradníci už mám.

Panoš Umím hrát na flétnu.

Královna Nic nového. Můj klaun také hraje na flétnu.

Klaun (Zachraňuje situaci.) Když jsem hrával já, neměla jste tanečníka. Teď bude hrát panoš, tanečníka tedy máte. (Ukloní se.)

Královna (Obrátí se k panošovi.) Hraj!

Panoš (Začne hrát, královna s Klaunem tančí.)

- Královna (Když skladba skončí.) Můžeš jít, panoši.
- Panoš (Ukloní se.) Jak si přejete, vaše Excelence. (Odchází. Klaun se po ní zálibně dívá.)
- Královna (Sleduje klauna.) Jen ji tak nehlejtej. Mohla by být tvou dcerou.
- Klaun Přál bych si mít takovou dceru. (Královna je na forbíně, v jejích očích by mělo být znát, že i jí chybí děti.) Umřu a nic tu po mně nezůstane. Vůbec nic.
- Královna (Prudce se otočí a odejde. – Vlastně spíš uteče, aby před klaunem nedala najevo své city.)
- Klaun (Podívá se za odcházející královnou, mluví pro sebe.) Já vím. Paní.

(TMA)

OBRAZ 3

(Klaun sedí na svém obvyklém místě, Panoš sedí na druhé straně.)

- Panoš Klaune, chtěla bych umět tančit. Nauč mě to! Prosím!
- Klaun Výuka tance vyžaduje trpělivost. Tančit se nenaučíš za pár minut.
- Panoš Hra na flétnu taky vyžaduje trpělivost a zvládla jsem to. Prosím!!
- Klaun Dokud jsi na tomto hradě, nebudeš mít příležitost tančit. Za prvé jsi panoš, tedy mladý jinoch – na to nezapomínej – a za druhé se tu netančí. Nesluší se tančit, když jeho Excelence Ichor první nasazuje život pro blaho říše.
- Panoš Věčně nebudu na tomhle hradě. A spolu můžeme tancovat i bez plesu.
(Zaškemrá rukama.)
- Klaun (Vstane, přejde k ní a dvorně se ukloní.) Mohu vás, slečno, pozvat k tanci?
- Panoš (Radostně vyskočí.) No jasně! Sama jsem tě o to přeci prosila!
- Klaun Sednout!! (Panoš si sedne, klaun předehrává.)
- Mohu vás, slečno, pozvat k tanci?
- Ó ano, pane... pane...
- Klaun. Jsem dvorním klaunem její milosti.
- Tedy dobrá, pane klaune. (Trošku dělá drahoty.)
A hned víš jak se jmenuje a co je zač. – To je důležité! Tak znovu:
Mohu vás, slečno, pozvat k tanci?
- Panoš Ó ano, pane... pane...
- Klaun Klaun. Jsem dvorním klaunem její milosti.
- Panoš Tedy dobrá, pane klaune. (Hned, ochotně.)
- Klaun No vidíš, hned to vypadá jinak! Jen musíš vždycky trošinku dělat drahoty.
- Panoš I když se na tanec těším? I když se mi třeba tanečník líbí?
- Klaun Jistě! On si toho tance potom bude mnohem víc vážit.
- Panoš A co je dál?
- Klaun Potom se jde na parket. (Nabídne jí ruku a odvádí ji, panoš se dívá po nohách a snaží se srovnat krok.) Ty jdi svým krokem, přizpůsobit se musí tanečník. Teď je ten tanec (jednou s ní otočí) a potom tě odvádí zpět na místo (Odvádí ji zpět.) a děkuje za tanec. (Úklona.) Zopakujeme si to od začátku.
Mohu vás, slečno, pozvat k tanci?
- Panoš Ó ano, pane... pane...

- Klaun Klaun. Jsem dvorním klaunem její milosti.
- Panoš (Chvilí přemýšlí.) Tedy dobrá, pane klaune. (Nechá se odvést na „parket“.)
- Klaun Teď jako tančíme... (Obrátka.) Hudba dohrála... (Nabídne jí rámě a odvádí ji na místo. Úklona a posadí ji) No vidíš, jak ti to šlo. Konec první lekce!
Pokračování příště.
- Panoš Ale ne! Ještě jsem se nic nenaučila!
- Klaun Věděl jsem, že nebudeš trpělivá.
- Panoš Budu, budu! – Pokračování příště.

(TMA)

OBRAZ 4

(Na scéně je panoš. Chystá se k další lekci tance, zkouší si kroky a k tomu brouká „taneční“ melodii. Potom vezme přehoz ze stolečku a uváže si ho kolem těla jako sukni. Sundá si čapku a objeví se její delší vlasy, které si rukama upraví.)

- Klaun (Vejde a je z proměny panoše překvapený. Ukloní se.) Dobré ráno princezno! Neviděla jste tu někde panoše? Máme mít lekci tance.
- Panoš Ale klaune... Chtěla bych to zkusit v šatech, jenže žádné nemám.
- Klaun Sluší ti to, jako bys měla nejkrásnější róbu plesu.
- (Klaun s panošem tančí, zpívají u toho melodii, kterou panoš hrál k tanci královně a klaunovi, krásně jim to jde. Vejde královna a chvíli je pozoruje.)
- Královna Co to má znamenat?!
- Panoš (Sundává si ubrus, spěšně se upravuje a bere si čapku, kterou mívá na hlavě.)
- Klaun Společenská výchova, paní. Myslel jsem, že by bylo dobré, aby Kateřina uměla tančit.
- Královna Kateřina? Snad panoš!! A panoše nemám proto, aby můj klaun měl s kým tančit! Panoši, přines mi víno!
- Panoš Ano, vaše Excellence. (Odběhne a za okamžik se vrací s vínem.) Prosím, vaše Excellence.
- Královna (Když jí panoš podává pohár, královna ho schválně pustí na zem.) Nemehlo!!!
- Panoš Odpusťte, vaše Excellence, hned přinesu nové. (Odběhne a hned nese nové víno.) Prosím, vaše Excellence.
- Královna (Nechá ji s vínem přijít.) Neříkala jsem, že mám žízeň. Chtěla jsem hroznové víno!
- Panoš Promiňte, hned ho donesu. (Odbíhá a přináší na podnose hroznové víno.)
- Královna (Natáhne ruku, ale potom si nevezme.) Trvalo ti to tak dlouho, že mě zatím přešla chuť! Klid' se mi z očí!
- Panoš Jak si přejete, vaše Excellence. (Odnáší víno.)
- Klaun Ona za nic nemůže. To já jsem ji přesvědčil, že by měla umět tančit.
- Královna Ty? Zasloužíš tedy trest! Zná pravdu o tvém hrbu?

Klaun Tu znáte jen vy, paní.

Královna Panoši!

Panoš (Okamžitě příběhne.) Co si přejete, vaše Excellence?

Královna Ztrestáš klauna. (Ukazuje na klauna svou rákoskou.)

Panoš Klauna? Já?!?

Královna Ano. Tady tou rákoskou. Do hrbu!

Panoš Vaše Excellence... to ne. Prosím vás! (Kleká před ní.) Prosím!!! To nemůžu!!!

Královna Vstaň!!! (Panoš vstane, královna mu podá rákosku.) Do hrbu!!!

Panoš (Lehounce klepne klauna do hrbu.)

Královna Víc!

Panoš (Sotva znatelně přitlačí.)

Královna Víc!!!

Panoš (Klepne klauna stejně.)

Královna Bud' ho teď přede mnou pořádně ztrestáš, pořádně!!!, nebo ho dám ještě dnes popravít! (Se zlou laskavostí.) Můžeš si vybrat.

Panoš (S nepřičetným křikem začne klauna mlátit rákoskou do hrbu, náhle jí rákoska vypadne z ruky a ona s pláčem uteče.)

Klaun Říkal jsem vám, paní, že to byl můj nápad. Proč musíte tak trápit nevinné dítě?

Královna Tebe ztrestám sama. Podej mi rákosku.

Klaun (Beze slova poslechně.)

Královna Sundej si hrb!

Klaun (Udělá to.)

Královna Lehni si na trůn.

Klaun (Poslechně.)

Královna Dobře vím, proč jsi ji přivedl. Abys mi ukázal, jak jsem stará.
(Rákoska se zasvištěním dopadne na klaunova záda.)
Jak jsem ošklivá! (Další rána.)
Jak jsem opuštěná!! (Další rána.)
Jak jsem nešťastná!!! (Další rána.)

Nešťastná!!!! (Další rána.)

Nešťastná!!!!!! (Další rána.)

Nešťastná!!!!!!! (Další rána.)

Nešťastná!!!!!!!!! (Další rána.)

(Jevišťe postupně do tmy.)

TMA

OBRAZ 5

(Ze tmy se ozve hlas panoše, pomalu se rozsvěcí, jako by se Klaunovi navracelo vědomí. Klaun leží zhroucený před trůnem, hrb je položený vedle.)

- Panoš Klaune! Klaune!! (Zvedá ze země hrb.) Ty nemáš hrb? Ty ho nosíš jen tak připnutý?
- Klaun Ano. Je to součást mého kostýmu.
- Panoš Takže tě to nebolelo!?!
- Klaun Vůbec mě to nebolelo, Kateřino.
- Panoš To jsem ráda. (Poplácá klauna po zádech, čímž mu způsobí strašnou bolest. Panoš se lekne.) Ukaž mi záda. (Chce mu odhrnout na zádech kostým.)
- Klaun Ne, nedělej to.
- Panoš Klaune, jestli tě bolí záda, pomůžu ti. Moje babička byla kořenářka a spoustu mě toho naučila! (Nadzdvihne Klaunův kostým a objeví se záda pokrytá ošklivými krvavými šrámy.) Proboha!!!
- Klaun Říkal jsem ti, abys to nedělala. (Chce si nasadit hrb, ale jak je zmlácený, nejde mu to.) Pomoz mi s tím hrbem, prosím tě.
- Panoš (Pomáhá mu s připínáním hrbu.) To ona?
- Klaun Ona.
- Panoš Proč je tak zlá?
- Klaun Je nešťastná. – To nemůžeš pochopit.
- Panoš Ne, je zlá!!! Takhle tě zřítit...
- Klaun Mohla mě dát popravit!!! Nebo tebe!!! Nebo oba. Dopadli jsme dobře, věř mi.

OBRAZ 6

(Na scénu se kotrmelecí přikutálí šašek. Je mnohem lépe oblečený než klaun, samá rolnička, plný mládí a energie. Když uvidí klauna, zarazí se.)

- Panoš (Odvrátí se a spěšně se upravuje.)
- Šašek Kdo jsi?
- Klaun Zkus hádat.
- Šašek To přece vidím, že jsi šašek, ale...
- Klaun Klaun!!! Šašek jsi ty. Podívej se na sebe. To neumíš chodit normálně?
- Šašek Ale jistě! (Jde po rukou.)
- Královna (Vejde a chvíli se zálibně dívá na šaška. Ke klaunovi:) Co mu říkáš, klaune?
- Klaun Závidím mu, paní.
- Královna (Ironicky.) Ty a závist? Nechce se mi věřit, že by v tobě někdo dokázal probudit závist. Kam se poděly tvé zásady?
- Klaun Náš svět mi připadá zvrácený a kdo chodí po rukou, možná ho vidí lepší, než ve skutečnosti je.
- Šašek (Vrátí se na nohy, hluboce se královně ukloní.)
- Královna Měl bys svých drzostí a dvojsmyslů rychle zanechat, klaune. Mám teď mladého, opravdového šaška a tebe už nepotřebuju! Ani panoše!!! Jděte mi z očí!!! (Všichni odcházejí, královna svou rákoskou zastaví šaška.) Ty ne, šašku.
- (Obchází ho, zkoumá ho rákoskou, hladí i lechtá, mělo by to působit velmi eroticky, asi s hudbou, světlo postupně slábne až do tmy.)

OBRAZ 7

(Na scéně je klaun s panošem.)

- Klaun Vyhranou bitvu poznáš snadno. Ozvou se slavnostní fanfáry a všechno se začne chystat na příjezd krále. Kolikrát už jsem ty fanfáry slyšel! Zatím nikdy nedorazil až sem. Vždycky ještě na cestě ho dohoní zpráva, že někdo vpadnul na naše území, nebo se naopak rozhodne, že tamten nebo onen král má až příliš pěkné lesy plné zvěře, zbytečně mnoho rybníků plných ryb nebo trestuhodně velká a krásná stáda. A tak své vojsko obrátí, část lidí si vydechne, že se vojáci vyhnou jejich vesnici, část naopak zapláče, protože válka potřebuje nové rekruty. Tady na hradě se ozvou jiné fanfáry a všechno zůstává při starém. Král jede do další bitvy.
- Panoš Pořád jen bojovat... Jaký je to život?
- Klaun Nic jiného nikdy nepoznal. Králova matka zemřela při porodu a jeho otec se rozhodl, že jediného syna vychová po svém. Náš král tak vyrůstal i dospěl ve vojenském ležení. Dokonce i naše královna byla tak trochu válečnou kořistí. Na svatebním plese spolu měli tančit, ale král to vůbec neuměl. Celý život jen bojuje. Dobývá nová území a brání dobytá. Žije jen válkou. Ale válčit umí znamenitě!
- Panoš Já jsem zase nikdy nepoznala tátu. Umřel, když jsem byla hodně malinká. Maminku jsem ztratila když mi bylo sedm let, tak jsem vyrostla u babičky. Často mi vyprávěla, jak se měli rádi. A potom vždycky plakala.
- Klaun Buď vděčná osudu, žes měla babičku.
- Panoš Když jsem s tebou, připadá mi, že mám i tátu.
- Klaun Ještě žes neřekla dědečka!
- Panoš Nezlob se, klaune, nemyslela jsem to špatně.
- Klaun Jak bych se mohl zlobit? Nikdy jsem neslyšel nic krásnějšího.
- Panoš (Položí si hlavu na klaunovo rameno.) Klaune, musím ti něco říct.
- Klaun Tak povídej.
- Panoš Já... Já ho asi miluju.
- Klaun Šaška?!!
- Panoš Hm.
- Klaun On o tom ví?
- Panoš Prosím tě... !

Klaun Tak ví, nebo neví?!

Panoš Neví!!! Nemůže přece nic vědět! Myslí si, že jsem kluk!

Klaun Drž se od něj dál, Kateřino. Před šaškem svůj převlek neutajíš. A myslím, že královna by to neviděla ráda.

Panoš Ale já ho miluju!

Klaun (Konejšivě.) Víš jak umí trestat. Poslechni mě. (Vezme ji kolem ramen.)

Panoš Chtěla bych, ale nejde to.

Klaun Víš, šašek... To není chlap pro tebe, holčičko.

Panoš Jak můžeš takhle mluvit? Vůbec ho neznáš! A neříkej mi holčičko!!

Klaun A ty ho znáš? Odkud sem přišel? Co je vlastně zač?

Panoš To je mi jedno!

Klaun Kateřino, dobře jsem si všimnul, jak se po tobě díval.

Panoš Jak?

Klaun Jako se had dívá na svoji kořist.

Panoš Ty se ho bojíš!

Klaun Bojím se o tebe. Ani nevíš, jak moc se o tebe bojím.

Panoš Ne! Ty se bojíš o svoje místo! Máš strach, že když bude lepší než ty, královna tě vyžene!

Klaun Jsi nespravedlivá.

Panoš Ty jsi nespravedlivý!!

Klaun (Beze slova se dívá na panoše.)

Panoš Proč se na mě tak díváš? Proč nic neříkáš? Na všechno máš vždycky odpověď a najednou mlčíš!

Klaun Přemýšlím, jak bych ti pomohl.

Panoš Když mě necháš na pokoji!

Klaun Dobře, Kateřino, nechám. Ale ještě si vyslechni tohle.

Panoš (Obrátí oči v sloup, dává ostentativně najevo, že Klauna vyslechne, ale že ji to obtěžuje.)

- Klaun Bojím se, že pro šaška budeš jen kratochvílí, kterou si zpestří zdejší pobyt. Chci abys věděla, že až tě odkopne, můžeš se u mě vyplakat. A že tě odkopne, tím si můžeš být jistá.
- Panoš (Vyvine se mu.) Ale já ho miluju! (Ve dveřích se téměř srazí se šaškem.)
- Šašek (Vejde a nese si složený balíček, který odloží na trůn.) Co se stalo?
- Klaun Komu?
- Šašek Komu... Panošovi!
- Klaun Nevšimnul jsem si. (Odvrátí se od šaška a jde si sednout na svou stoličku.)
- Šašek Ale nepovídej! Panoš odtud vyběhne, v očích slzy a jeho nejlepší kamarád si toho nevšimne?
- Klaun Ne.
- Šašek Klaune, proč na zdejším hradě nejsou muži?
- Klaun (Útok.) Jeho excelence, Ichor první, z boží milosti král, bojuje za blaho říše. Nesluší se, aby mladí, zdraví muži, jako jsi například ty, lelkovali po jeho hradě ve chvíli, kdy on nasazuje život v bitvě. A tak jsem tu jen já, panoš a ty. Což je ovšem s podivem, protože myslím, že tobě by uniforma slušela.
- Šašek Lelkování vás dvou nevadí?
- Klaun Já jsem starý mrzák a panoš je ještě dítě.
- Šašek Dítě? Zdá se mi, že s tím začíná mít problém.
- Klaun S čím?
- Šašek Aby vypadala jako dítě.
- Klaun Chtěl jsi říct vypadal.
- Šašek Ne. Chtěl jsem říct vypadala. A netvrd' mi, že o tom nevíš.
- Klaun No dobrá. Kdyby sis toho nevšimnul teď, všimnul by sis později. Královnin panoš, je opravdu dívka. Kateřina. (Nový, ostřejší útok.) Jak už jsem říkal, nesluší se, aby mladí, zdraví muži dleli na hradě, když král strádá na bitevním poli. Být sebou, zmizel bych dokud je čas. Až se jeho Excelence Ichor první vrátí z bitvy, jistě se velmi podiví, proč nebojuješ v jeho vojsku, ale schováváš se na jeho vlastním hradě!
- Šašek Myslíš, že jsem hlupák? – Král Ichor tu nebyl dvacet let.
- Klaun Možná přijede zítra. (Odvrátí se na stoličce od šaška a dává najevo, že s ním domluvil.)

- Šašek Nepřijede! A ty to dobře víš. Jen se snažíš, abys nepřišel o své postavení. (Popadne klauna za kostým a zvedne ho ze stoličky se značnou fyzickou převahou.) Dám ti dobrou radu, Klaune. (Odhodí ho do pravého portálu.) Neplet' se mi do cesty. (Vezme z trůnu balíček, který tam odložil při svém příchodu, jediným trhnutím ho rozbalí a látku, která barevně a materiálově ladí s jeho kostýmem přehodí přes klaunovu stoličku, čímž si přivlastní jeho místo.) Když mi začneš překážet, smetu tě. Rozuměl jsi mi?
- Klaun (Neodpovídá.)
- Šašek (Odchází, cestou ještě otočí hlavu.) Já myslím, že rozuměl. (Odejde.)

(TMA)

OBRAZ 8

- Panoš (Sedí v levém portále a hraje na flétnu smutnou skladbu. Přichází šašek a poslouchá.)
- Šašek Krásně hraješ, panoši.
- Panoš (Přestane hrát, vstane, je v rozpacích.) Ale ne, jen tak trochu pískám.
- Šašek Smutná písnička!
- Panoš Kdo je smutný, nehraje vesele.
- Šašek Tak se můžeme povyrazit! Ve zdejších sklepech zraje skvělé víno a to je na smutek nejlepší lék!
- Panoš Nejsem zvyklý ochutnávat cizí nezralé víno.
- Šašek Já zas nejsem zvyklý nechat ležet ladem to, co už možná dozrálo. Tak se neupejpej. Jdeme! (Chytne panoše za paži a chce ho odvést ke vchodu.)
- Panoš Pust', nemám chuť!
- Šašek Panoši, ty máš ruku jak slečinka! – To máš z toho hraní na flétnu! Měl bys trénovat spíš šerm. (Staví se do šermířského střehu a při výpadu rukou zasáhne panošovi břicho.) Zásah! Příští rána půjde přímo do srdce! (Opět se staví do šermířského střehu, pravou dlaní, která dříve zastupovala hrot kordu, dává jednoznačně najevo, kam jeho další výpad povede. Panoš se výpadu uhne a "pomůže" šaškovi na zem. Bleskově si mu kleká na hrud', vytahuje skutečnou dýku a přiloží mu ji k srdci.)
- Panoš Říkal jsi do srdce?
- Šašek (Uchopí ruku panoše i s dýkou a políbí ji. Silně přehrává.) Co zmůže obyčejný šašek proti ruce budoucího rytíře? (Pustí ruku panoše a své ruce pateticky rozpráhne.) Jestli si to přejete, rád zemřu vaší rukou PANE!
- Panoš (Vstává.) Ne. To si nepřēju.
- Šašek Tak jdeme zkontrolovat ty zásoby vína?
- Panoš Já ne, šašku.
- Šašek Pomůžete vstát raněnému soupeři, PANE?
- Panoš (Beze slova mu podá ruku a šašek ho strhne na zem.)
- Šašek (Obrátí se k panošovi a chce ho políbit. V ruce panoše se však znovu objeví dýka a tentokrát míří na šaškovo hrdlo.)
- Panoš Tc tc tc tc tc...

- Šašek Co blbneš?
- Panoš Pomáhám vstát raněnému soupeři.
- Šašek (Vstane a jde "trucovat" na stoličku.)
- Panoš Ale ale. Snad se nám šašek neurazil? (Šašek neodpoví, panoš si vezme flétnu a hraje rozvernou, provokativní skladbu.)
- Šašek (Přiblíží se k panošovi, vezme mu flétnu a něžně uchopí jeho hlavu do dlaní. Pomalu ho přitahuje k sobě a chystá se políbit ho.)
- Panoš (Zprvu je velmi vzrušená, ale když se šaškova ústa přiblíží až k ní, vyvine se mu a mluví uměle hlubokým hlasem.) Co to mělo znamenat, šašku?
- Šašek Chtěl jsem tě políbit. KATEŘINO.
- Panoš Já... Já přece nejsem... Já jsem...
- Šašek Ale Kateřino... Jsi pěkná ženská a takhle tu uschneš.
- Panoš Šašku! (Jde k němu chvíli stojí proti sobě, potom ho panoš pohladí po tváři.) Ted' ne. Ještě ne. Bud' trochu trpělivý. Ano?

(TMA)

OBRAZ 9

(Na scéně je klaun s panošem, sedí každý ve svém portále.)

- Šašek Vejde a žongluje.
- Panoš (Klaunovi - útočně.) Vidiš? To nedokážeš!
- Šašek Je to jen rozcvička. Nic to není, určitě bys to zvládla.
- Panoš Můžu? (Napřáhne ruce pro míčky.)
- Šašek Ale jistě. (Do dlaní jí podá tři míčky a její ruce přitom podrží ve svých dlaních déle, než je nutné.)
- Panoš (Několikrát se pokusí žonglovat, ale míčky jí pokaždé spadnou.)
- Šašek Naučím tě to. Chceš?
- Panoš Chci! Ale já nejsem dost šikovná.
- Šašek Musíš si věřit! (Přitiskne se k ní zezadu.) Natáhni ruce. Teď budeš hýbat rukama přesně podle mě. Povedu tě. (Žonglují ve dvou, šašek ji přitom začne svádět.)
- Královna (Pouze hlas.) Panoši! Panoši!! Kde vězíš?
- Panoš (Lekne se, všeho nechá.) Už běžím vaše Excellence! (Rychle odběhne.)
- Klaun (Dlouze, zkoumavě hledí na šaška)
- Šašek Co je? Proč na mě tak civíš?
- Klaun Podivný způsob výuky žonglování.
- Šašek Snad se tak moc nestalo? – Zatím!! (Rozchechtá se.)
- Klaun (Klaun prudce vstane.)
- Šašek O co ti jde? Kvůli jednomu kvítku, který tu utrhu, se nemusíš hned rozčilovat. Takových už bylo...
- Klaun Jestli jí ublížíš, zabiju tě.
- Šašek Myslíš, že bys to zvládnul?
- Klaun Na to můžeš vzít jed.
- Šašek Vy dva spolu... No to snad ne!!! (Náramně se baví.)
- Klaun Ne!!! Ne to, co myslíš.

- Šašek Tak se uklidni.
- Klaun Varoval jsem tě.
- Šašek Myslíš, že se celý třesu, abych ji dostal? Když budu chtít, můžu mít i královnu! A ta potom udělá co si budu přát. Takže teď zase varuju já tebe. (Vítězně odchází.)
- Klaun (Vykřikne za ním.) Jsi hlupák!!
- Šašek (Ani se neotočí, jen se na odchodu sebejistě zachechtá.)
- Klaun (Pro sebe.) Mladý hlupák, pěkný hlupák, ale pořád jen – hlupák.

(TMA)

OBRAZ 10

(Na scéně sedí panoš s klaunem, každý ve svém portále.)

- Klaun (Chvíli se odhodlává, potom vstane a jde k panošovi. Zastaví se asi v polovině cesty, zkouší to vlídně.) Kateřino...
- Panoš (Neodpoví, jen se pootočí zády ke klaunovi.)
- Klaun (Vzdá to a odchází do svého portálu.)
- Královna (Vchází se šaškem, prvně se usmívá, působí velmi, velmi šťastným dojmem. Šašek zase působí velmi sebejistě, pomůže královně usednout na trůn.) Panoši, půjdu se nadýchat čerstvého vzduchu. Snídani ať dnes kuchařka připraví v zahradě.
- Panoš Jak si přejete, vaše Excellence. (Odběhne.)
- Šašek (Přenesení svou stoličku ke královninému trůnu a pohledem do jejích očí požádá o souhlas, královna s úsměvem přikývne. Šašek si sedá na svou stoličku vedle ní.)
- Královna Klaune, máš dnes volno. A panoš také. Až se vrátí, vyříd' mu to.
- Klaun Děkuji, paní. (Sedá si na zem zády ke královně a šaškovi.) Za sebe i za panoše.
- Šašek (Vystartuje po klaunovi, ale královna ho zastaví.)
- Královna Šašku! – Ty mě doprovodíš do zahrady.
- Šašek Udělám všechno, co vám uvidím na očích, má paní. (Položí nohu na hrb sedícího klauna a porazí ho. Potom se vrátí ke královně a nabídne jí rámě.) Prosím, má paní. (Odcházejí spolu. Cestou se královna ještě ohlédne, jako by kontrolovala, jestli je klaun v pořádku.)
- Klaun (Sedá si, dívá se za nimi.)
- Panoš (Vrací se od kuchařky.) Klaune, my snad máme novou královnu! Byla na mě hodná!
- Klaun Ano?
- Panoš Copak nevidíš, jak se královna změnila?! I šašek byl dnes takový... takový jiný... (Ve své naivitě ovšem nechápe proč.)
- Klaun Ano...

(TMA)

OBRAZ 11

- Královna (Přichází se šaškem.) Klaune, panoši! Zahrajete k tanci. (Klaun s panošem hraje hudbu k tanci, královna se šaškem tančí. Šašek je neustále o kousek pozadu, dívá se po nohách, musí být zřejmé, že je velmi špatným tanečníkem. Po skladbě klaunovi a panošovi:) Teď jděte hrát do zahrady. Chci slyšet hudbu, když budu odpočívat.
- Šašek A hleďte se víc snažit! Jestli budete k odpočinku Její Excellence hrát stejně mizerně jako k našemu tanci, nechám vás oba zmrskat!
- Klaun Dal bych ti, šašku, lekci tance, možná bys potom pochopil, že leckdy chyba není v hudbě. Ale její Excellence nemá učitele tance v oblibě, takže to pro tebe nemohu udělat.
- (Klaun s panošem odcházejí. Královna si sedá na trůn.)
- Šašek Drzost některých poddaných nezná mezí! Ale já ho zkrotím!
- Královna Klauni mají v tomto ohledu určité výsady. Jsou za drzost placeni.
- Šašek (Přistoupí zezadu ke královně a začne ji masírovat. Ze zahrady se ozve něžná hudba.) Smím?
- Královna Ano. Je to příjemné.
- Šašek Když se uvolníte, bude to ještě příjemnější.
- Královna Takhle?
- Šašek Ano, tak.
- Královna Máš šikovné ruce, šašku. Kde ses to naučil?
- Šašek Nikdy jsem se to neučil, má paní.
- Královna Pak tvé prsty vede vyšší moc.
- Šašek Máte pravdu, paní. Moje ruce vede láska. (Políbí ji zezadu na šíji.)
- Královna (Vyvine se z jeho obětí.) Ne! Tady ne. Pojd'. (Odvádí si ho k sobě.)

(TMA)

OBRAZ 12

(Na jevišti je panoš, hraje na flétnu a ze zahrady odpovídá flétna Klaunova. Jedná se vlastně o jakou-si hru – rozhovor vedený hudbou.)

- Šašek (Přistoupí zezadu k panošovi a začne ho masírovat stejně jako před tím královnu.) Smím?
- Panoš Hm. (Zahraje motiv a čeká na odpověď Klauna.) Jé, to je fajn!
- (Vchází královna, zarazí se a konsternovaně sleduje šaškovo počínání.)
- Šašek Když se uvolníš, bude to ještě příjemnější. (Slyšíme klaunovu hudební odpověď.)
- Panoš (Položí flétnu.) Tak?
- Šašek Ano, tak. (Klaunova odpověď, na kterou nebylo navázáno, se ozve znovu.)
- Panoš Ty to ale umíš! Skoro jako moje babička! Od koho jsi to odkoukal? (Znovu se ozve klaunova flétna.)
- Šašek Nikdy jsem se to neučil, Kateřino.
- Panoš Tak ti pomáhá nějaká víla.
- Šašek Máš pravdu, Kateřino. Moje ruce vede láska. (Chce ji zezadu políbit na šíji. Královna se zlostně otočí a rychle odejde.)
- Panoš Ne. Ne! Já nechci! (Když šašek nepřestává, naopak přidá na agresivitě, vyvine se mu silou, vstane a hlasitě zakřičí:) Říkám ti, že to nechci!!! (Klaunova flétna ztichne uprostřed taktu.)
- Šašek Co si o sobě myslíš? Měla bys mi být vděčná, když ti projevím přízeň! Nejdřív dolezáš a pak děláš drahoty!
- Panoš Šašku. Šašíku! Nesmíš na mě pospíchat, víš? Líbíš se mi, moc se mi líbíš, ale taky se tě trochu bojím. Musíš mi dát čas. Prosím!!!
- Šašek Musím? Nic nemusím! Rozumíš mi? Nic!!! (Chytne ji za vlasy.) Asi sis nevšimla, holčičko, kdo jsem. Stačí abych ukázal prstem a skončíš v žaláři. (Surově s ní smýkne na zem.) Tam potom můžeš přemýšlet kdo MUSÍ a kdo je tu pánem. (Sedá si na královnin trůn.) Večer tě přijdu navštívit. Necháš svoje dveře odemčené, nebo...
- Klaun (Vtrhne dovnitř a jediným pohledem zhodnotí situaci.) Nezapomněl jsi na to, co jsem ti říkal? (Pomáhá panošovi vstát.)
- Šašek Dej si na mě pozor, klaune. Zničím tě kdykoliv se mi zachce. Mám teď větší moc, než si umíš jen představit.

Klaun Nejsem slepý. Ale to nic nemění na tom, že tě zabiju, jestli jí ublížíš!

(Ozvou se fanfáry)

Šašek Co se děje? (Vyděsí se.) Co znamenají ty fanfáry?

Panoš Král se vrací z bitvy!

Klaun (Pouze zavrtí hlavou, panoš i šašek čekají na jeho vysvětlení.)

Panoš Nebo odjíždí do nové?

Klaun Tohle jsou jiné fanfáry. Královna chce "vidět pravdu". Chystá se poprava.

Šašek Vidět pravdu?

Panoš A kvůli tomu musí být poprava?

Klaun Říkává, že jí všichni lžou a že jen na popravišti je každý opravdový.

Královna (Vejde s hraným úsměvem, v ruce má opět rákosku.) Panoši, přines velký džbán vína a tři poháry.

Šašek (Nabízí královně ruku, aby jí pomohl usednout na trůn, královna však zůstává stát a ruku jako by neviděla.)

Panoš Jak si přejete, vaše Excellence. (Odejde pro víno.)

Královna (Šaškovi.) Zúčastníme se dnes společně popravy.

Klaun Paní, když teď máte šaška, snad bych mohl být ušetřen potěšení sledovat škubání bezmocného těla v oprátce.

Královna Nemohl! Chci vás tam mít oba.

Panoš (Vrací se s velkým džbánem a třemi poháry. Královně pohár nabídne, podnos pak položí na šaškovu stoličku.)

Královna Připíjím na dnešní popravu! (Napije se královna a šašek. Klaun zdvihne svůj pohár, ale vína se ani nedotkne.) Panoši, zbytek zanes katovi.

Panoš Jak si přejete, vaše Excellence. (Odchází se džbánem a poháry.)

Královna (Za odcházejícím panošem.) Pohár mu nosit nemusíš! (Ironicky.) Před popravou pije náš kat víno rovnou ze džbánu. (Sedá si na trůn.) Těšíš se na popravu, šašku?

Šašek (Sedá si ke královně na svou stoličku.) Těším se na všechno, co udělá radost vám, má paní.

Královna (Chladně.) Nečekala jsem od tebe nic jiného. A ty, klaune?

Klaun Nevím, čím jsem se provinil, že mě toho pohledu nemůžete ušetřit.

- Královna (Zamyslí se.) Dobrá, zůstaň si tu tedy zalezlý. Stejně bys neuměl ocenit tu nádhernou lidskou opravdovost. Zase bys mě přesvědčoval, že udělení milosti by zvýšilo mou popularitu mezi poddanými. Takový nesmysl! (Přejde na forbínu a zahledí se do diváků, z jejího hlasu je cítit pohrdání lůzou.) Jen se na ně podívej! Kdykoliv zazní popravčí fanfáry, všeho nechají a utíkají se všech sil, aby náhodou o něco nepřišli. Tlačí se do předních řad, aby jim neuniklo ani jediné povzdechnutí. Všimnul sis, jak ztichnou, když se kat chystá ukončit svou práci? - To není lítost! Ani závan lítosti! Chtějí slyšet to zvláštní křupnutí, když se zlomí odsouzencův vaz. A hned potom propuknou v nadšený jásot! V té chvíli jsou stejně upřímní jako byl minutu před tím odsouzený. (Obrátí se zpět na klauna a šaška.) Jsou jen dva lidé, kterým se popravy opravdu hnusí. Ty a kat. Dám vám dnes milost oběma. Popravu provede... šašek!!! (Ukáže na něj svou rákoskou.)
- Šašek (Překvapeně vstává.)
- Královna Nemusíš se bát šašku. Kat všechno připraví (s úsměvem rákoskou mazlivě přejíždí po šaškově krku) a teprve až utáhne na odsouzencově krku smyčku, dostane pardon.
Ty jen... podkopneš stoličku. Bude to docela jednoduché.
- Šašek Když si to přejete, má paní, udělám to rád.
- Královna (Úsměv je prudce vystřídán tvrdým výrazem.) Ano...
(Nové fanfáry)
- Královna Jdeme! - Máme nejvyšší čas! (Královna se šaškem odejdou, klaun se usadí na svém místě v pravém portále.)
- Klaun Ted' přivádějí odsouzence. Na hlavě má černou kápi a tak neví, kde je. Slyší jen jásot, ví, že je uprostřed davu, ale přitom je ve tmě své kápě zoufale sám. Všude se to dělá obráceně. Odsouzený je přiveden pod šibenici a tam je mu přes hlavu přehozena kápe, aby zakryla hrůzu v jeho očích ve chvíli smrti. U nás je mu naopak pod šibenicí kápe sejmuta, aby bylo možno strach ze smrti náležitě vychutnat. Jen jednou jsem se odvážil do těch očí podívat a budu je mít před sebou navždycky.

(Virbl bubnů postupně přehlušil fanfáry, sílí, dav naopak tichne. Klaun si zacpe uši a skloní hlavu. Náhle bubny utichnou, po dvou vteřinách absolutního ticha propukne silný jásot davu.)
- Klaun Je po všem. Po všem. Jak je to jednoduché. Srdce přestalo bít. Rty, které ještě nedávno někomu poskytovaly rozkoš, jsou teď odulé a fialové a oči vylezly z důlků. Tělo napjaté jak tětíva luku ochablo. Dav se spokojeně rozejde a večer bude v krčmách o čem vykládat. Znovu a znovu budou nadšeně vzpomínat na ten strašný okamžik. Budou si do omrzení opakovat všechny podrobnosti. Připomínat si poslední chvíle života, který právě teď zhasl. I ti, kteří se museli spokojit s místy v zadních řadách, se tak dozvědí všechno, o co přišli. Aspoň jsem dnes u toho nemusel být.

- Královna (Vchází se šaškem, oba jsou ve velmi dobrém rozmaru.) Náš smutný klaun! Podívej se šašku. To jsou paradoxy života. Klaun, kterého mám proto, aby mě obveseloval, je nejsmutnějším poddaným celého království a ty, který bys teď měl být bledý, vyděšený a roztřesený, se skvěle bavíš.
- Šašek Mám radost z každého potěšení, které vám mohu poskytnout, má paní.
- Královna Budeš teď muset, šašku, zastat i práci panoše, když jsme o něj tak náhle přišli. (Klaun prudce vstane a vyděšeně, bez hnutí zírá na královnu.) Dojdi pro tři poháry vína.
- Šašek Jak si přejete, vaše Excellence. (Odejde.)
- Klaun (Je ve střehu, napětí z něj přímo vyzařuje.)
- Královna (Zády ke klaunovi.) Nechceš se mě na něco zeptat, klaune?
- Klaun Bojím se zeptat, paní.
- Královna Byla jsem zvědavá, jak si šašek se svým úkolem poradí. Nevěřil bys, jak to pro něj bylo snadné. Ani při tom nehnul brvou! Ani náznak lítosti, soucitu nebo strachu. Zvláštní... Myslela jsem, že alespoň na vteřinu zaváhá. Překvapilo mě to! (Obrátí se na klauna, pomalu a výrazně.) U tebe vždycky vím, co mohu čekat.
- Klaun Ještě před hodinou jsem si totéž myslel já o vás, paní.
- Šašek (Vrací se s vínem a nalévá ho, potom královně pohár donese.)
- Královna Chci, abyste si připili se mnou. (Svůj pohár předá klaunovi, odvrátí se od něj a vrací se před trůn.)
- Klaun (Využije toho, že je v té chvíli sám a zády ke královně a šaškovi a vylije do svého poháru obsah malé lahvičky. Královna ani šašek to nemohou vidět, diváci by to naopak zaregistrovat měli.)
- Královna (Bere si z podnosu další pohár a zdvihá ho k přípitku.) Na pravdivost! (Klaun k nim přistoupí, všichni zdvihnou pohár k přípitku.) Počkat! Vyměňte si poháry! (Šašek a klaun to udělají, šašek je překvapený, klaun s královnou si chvíli hledí do očí, ale pak poslechne.) Tak tedy... (Napijí se.) Do dna!!! (Klaun a šašek dopijí své poháry. Královna velmi pozorně sleduje šaška a **je v té chvíli zády ke klaunovi**. Šašek mírně zavravorá.) Věděla jsem, že to uděláš.
- Šašek Nikdy bych nevěřil, jak je to snadné, vaše Excellence.
- Královna Ty mlč!!! – Mluvím teď s klaunem! (Stále s pohledem upřeným na šaška, stále zády ke klaunovi.) Slíbil jsi mému otci, že se o mě budeš starat a klidně bys mě tu nechal s tou zrůdou. Jsi slaboch.
- Klaun Jsem jen klaun, paní. (Šašek klesne na koleno a chroptící se marně pokouší vstát, královna ho bez hnutí dále pozoruje.)

- Královna Za to, že jsi porušil slib, daný mému otci, jsi byl odsouzen a budeš potrestán.
- Klaun Já vím, paní. (Klaun odnáší od trůnu stoličku na původní místo, šašek umírá.)
- Královna (Královna přejde od šaška k trůnu, sedá si.) Za trest – tu se mnou zůstaneš.
- Klaun Já vím, paní. (Strhne ze stoličky šaškův přehoz a hází ho na mrtvého šaška. Sedá si do stejné polohy, ve které jsme ho viděli na začátku.)
- (Světlo pomalu sjede, zůstanou svítit jen dva bodáky, které nasvítí královnu, sedící na trůně v centru jeviště a v pravém portále na zemi sedícího klauna. Klaun je zkrivený nemocí (hrb), smutný, vyhaslý, nehybný. Dlouho se nic neděje.)
- (Ozvou se fanfáry.)
- Hlas Jeho Excelence Ichor první, z boží milosti král, byl nucen změnit směr své cesty a místo odpočinku na svém hradě spěchá bránit východní hranice naší říše. Bůh žehnej jeho svatému poslání!!
- (Dlouho se nic neděje, potom bodáky naráz zhasnou.)

KONEC